

چاپ دوم
ویرایش جدید

سرمایه معنوی

ثروتی که با آن می توان زیست

دانا زوهر - یان مارشال

ترجمه و تألیف: مرضیه فاطمی - زهرا فاطمی

با مقدمه‌ای از دکتر محسن رنایی

سرمایه معنوی

ثروتی که می‌توان با آن زیست

(هوش معنوی – سرمایه معنوی)

(Spiritual Intelligence - Spiritual Capital)

مؤلفان:

دانا زوهر - یان مارشال

Danah Zohar, Ian Marshall

ترجمه و تألیف:

مرضیه فاطمی - زهرا فاطمی

سرشناسه	فاطمی، مرضیه، ۱۳۶۶
عنوان و نام پدیدآور	سرمایه معنوی، ثروتی که می‌توان با آن زیست (هوش معنوی- سرمایه معنوی) / مؤلفان دانا زوهر، یان مارشال؛ ترجمه و تألیف مرضیه فاطمی، زهرا فاطمی.
مشخصات نشر	تبریز: نشر عصر زندگی، ۱۳۹۵
مشخصات ظاهری	۱۱۸ ص. ۱۴/۵* ۲۱/۵ س
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۸۰۸۸-۱۵-۸
وضعیت فهرست‌نویسی	فیپا
یادداشت	بخشی از ترجمه کتاب "Spiritual capital: wealth we can live by c2004"
یادداشت	چاپ دوم، چاپ دیگر: انتشارات ماهواره، ۱۳۹۵
یادداشت	(هوش معنوی- سرمایه معنوی) Spiritual intelligence- Spiritual capital
موضوع	هوش معنوی Spiritual intelligence
موضوع	هوش هیجانی Emotional intelligence
موضوع	فرهنگ سازمانی Corporate culture
موضوع	رفتار سازمانی Organizational behavior
شناسه افزوده	فاطمی، زهرا، ۱۳۶۱ - مترجم
شناسه افزوده	زوهر، دینا، ۱۹۴۵- م. ، Zohar, Danah
شناسه افزوده	مارشال، آی. ان. ، Marshall, I.N.
رده‌بندی کنگره	الف ۱۳۹۵ س ۴ الف ۱۷ الف ۴۳۱ BF
رده‌بندی دیویی	۱۵۳ /۹
شماره کتاب‌شناسی ملی	۴۳۳۷۹۳۹

عنوان کتاب: سرمایه معنوی ثروتی که می‌توان با آن زیست

مؤلفان: دانا زوهر - یان مارشال
مترجم و مؤلف: مرضیه فاطمی - زهرا فاطمی
مونتاز و صفحه‌بندی: افرنگ
چاپ: پرنیان
صحافی: نوبل
ناشر: عصر زندگی

نوبت چاپ: دوم، ۱۳۹۵ **تیراژ:** ۲۰۰۰ جلد، در چاپ اول ۴۰۰۰ نسخه به چاپ رسید

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۰۸۸-۱۵-۸

قیمت: ۹۸۰۰ تومان

تلفن پخش: ۰۹۱۳۲۲۶۲۱۲۳ - ۰۹۱۲۶۶۴۴۲۰۴

مسئولیت صحت مطالب به عهده مؤلف است.

مقدمه دکتر محسن رنانی بر چاپ اول کتاب

سرمایه معنوی، ثروتی برای بهتر زیستن

این کتاب در زمانی که دوران سختی بر فضای اجتماعی ایران حاکم است منتشر می‌شود. نسل کنونی ایران در حال تجربه‌ی همزمان چهار «گذار فکری و روحی» است: نخست گذار «درون نسلی» خویش و دست به دست شدن عرصه‌های سیاست و جامعه ما از نسل انقلابیان ۵۷ به نسل روییده در فضای پس از انقلاب است که نهایتاً در تغییر گفتمان‌ها و هنجارهای عاطفی و انقلابی به گفتمان‌ها و هنجارهای عقلانی و اصلاحی تجلی یافته است. دوم، گذار فراگیر و کلی تر عبور از عصر سنت به عصر نوگرایی (مدرنیته) و جایگزینی برخی هنجارهای نو به جای هنجارهای سنتی است که در نتیجه گسترش فناوری‌های ارتباطی و اطلاعاتی، شتابی مضاعف گرفته است. سوم گذار از عصر دین رسمی جمعی به عصر ایمان قلبی شخصی است، که تا حدود زیادی تحت تأثیر عملکرد متولیان رسمی دین در سال‌های پس از انقلاب نیز تسریع شده است. و سرانجام گذار از عصر ایدئولوژی‌های جهانی قرن بیستم به عرفان‌های محلی قرن بیست و یکم است که دین را به امری فردی، عرفی و غیرسیاسی تبدیل می‌کند. این گذارها گرچه گاهی برای جامعه ما پرهزینه و پرتنش هستند اما از اقتضائات طبیعی تحول یک جامعه دینی محسوب می‌شوند و بی‌گمان در بلندمدت نتایج میمونی به بار می‌آورند.

تمامی این تحولات کیفی، فکری و روحی، بیش از آن که حوزه اندیشه فلسفی یا علمی جامعه ما را متأثر کند، حوزه معنایی و وجودی ما را تحت تأثیر قرار داده است. یعنی تحولات چهار حوزه یادشده، بیش از اندیشه، روح ما را درگیر و متأثر کرده است. و البته این تحولات، محصول یک جریان فکری محدود در گوشه‌ای از حوزه اندیشه نیست بلکه محصول یک نیاز عظیم و فراگیر بشری است که از آغاز عصر روشنگری تا کنون به گونه‌های مختلف، جوامع بشری را درگیر کرده است. در واقع در پس همه این تلاش‌ها و

تمرین‌ها بشر در حال پاسخ‌گویی به این نیاز اصیل بود: نیاز به دستیابی به جامعه‌ای رضایت‌مندانه‌تر.

در دنیای مدرن، با آغاز عصر روشنگری، بشر دو قرن توجه خود را بر «سرمایه‌گذاری اقتصادی» متمرکز کرد، «رفاه» آمد و جهان جای بهتری شد اما هنوز «انسانی» نبود. آنگاه با توسعه‌ی انبوه دانشگاه‌ها، دست به تولید انبوه «سرمایه انسانی» زد، «علم» آمد و جهان جای بهتری شد اما هنوز «اخلاقی» نبود. سپس با بسط دموکراسی و گسترش نهادهای مدنی، اخلاق و «سرمایه اجتماعی» را ارتقا داد، جهان جای بهتری شد اما هنوز «معنوی» نبود. و اکنون، در ابتدای قرن بیست‌ویکم «سرمایه معنوی» را کشف کرده است تا جهانی مطلوب‌تر بسازد. جهان مطلوبی که آرمان‌شهر ادیان مختلف بوده است اما در عمل و در طول تاریخ در ساختن آن شکست خورده‌اند. سرمایه معنوی آمده است تا انسان‌های بیرون از حوزه دین را نیز به دایره ایمان وارد کند و از این طریق دنیایی معنوی‌تر و روحانی‌تر برای همه ما، دین‌داران و غیر دین‌داران، به ارمغان بیاورد.

به نظر می‌رسد نظریه سرمایه معنوی یکی از ظرفیت‌های بزرگ فکری بشری را کشف کرده است که می‌تواند به تحول معنایی و رفتاری عظیمی در جوامع آینده ما بینجامد. بشر در حال کشف خویش و توانایی‌های خویش و دنیای درون خویش است. در قرون جدید، چهارصد سال است که بشر از طریق توسعه علم و فناوری، انقلاب‌های ایدئولوژیک، جنگ و خونریزی، نهضت‌های مدنی و نظایر این‌ها، سعادت را در بیرون از خود جست‌وجو می‌کرده است. در قرن بیستم، عالمان علوم اجتماعی به جای واژه پر ابهام و تفسیربردار «سعادت»، اصطلاح «توسعه» را کشف و وضع کردند تا جایگزینی زمینی‌تر و ملموس‌تر و قابل اندازه‌گیری برای سعادت وضع کرده باشند. در عمل نیز، بخش‌هایی از جهان در دستیابی به توسعه موفق بودند؛ اما سرگشتگی‌ها پایان نیافت بلکه شکل آن‌ها تغییر کرد. در واقع در همه دوران‌ها، پیشا توسعه و پسا توسعه، بشر سعادت را در «توسعه‌ی بیرون» جست و جو می‌کرد.

به نظر می‌رسد اکنون عالمان اجتماعی و اقتصادی در حال چرخش نورا فکن‌های خود به درون وجود انسان هستند. شاید اگر ما بتوانیم نگاه انسان را به سرمایه‌های درون خودش معطوف کنیم، زودتر و کم هزینه‌تر بتوانیم او را به اقلیم گمشده‌ای که قرن‌هاست از طریق علم، ثروت، فناوری، ایدئولوژی، انقلاب و جنگ در جست و جوی آن است، رهنمون شویم. نظریه سرمایه معنوی دریچه‌ای به این دنیای تازه می‌گشاید. خیلی خلاصه می‌توان گفت نظریه سرمایه معنوی باز تولید دیدگاه عارفان اسلامی به ویژه حضرت مولانا است اما به زبانی مدرن، علمی و امروزی. در واقع اگر رنگ تعلق به یک دین خاص را از مثنوی مولانا بزداییم، گویی «مثنوی معنوی» بازگویی هنرمندانه و شاعرانه نظریه «سرمایه معنوی» است.

این کتاب از این بابت که نخستین کتاب ساده و جدی درباره سرمایه معنوی، به زبان فارسی است، کتابی سرشار از نکات تازه و بدیع در این باره است. تدوین‌کنندگان - که پژوهشگرانی علاقه‌مند و توانمند و پراکنگیزه هستند - بخش‌هایی از کتاب ارزشمند و مفصل «سرمایه معنوی» نوشته مشترک «دانا زوهر» و «یان مارشال» را ترجمه و تلخیص و بر اساس نیاز مخاطب ایرانی بازآرایی کرده‌اند که نتیجه آن کتاب کوچک اما مفید کنونی است که به منزله درآمدی برای ورود به مبحث سرمایه معنوی، بسیار قابل استفاده و کاربردی است.

امید که انتشار این کتاب گامی نخست برای حرکتی مستمر باشد که هدفش عطف توجه همه ما ایرانیان به توانمندی‌های درونی خویش در مسیر توسعه جامعه خویش است. چنین باد.

محسن رنانی

عضو هیئت علمی گروه اقتصاد

دانشگاه اصفهان

۲۰ اسفند ۱۳۹۴

به نظر می‌رسد اکنون عالمان اجتماعی و اقتصادی در حال چرخش نورافکن‌های خود به درون وجود انسان هستند. شاید اگر ما بتوانیم نگاه انسان را به سرمایه‌های درون خودش معطوف کنیم، زودتر و کم هزینه‌تر بتوانیم او را به اقلیم گمشده‌ای که قرن‌هاست از طریق علم، ثروت، فناوری، ایدئولوژی، انقلاب و جنگ در جست و جوی آن است، رهنمون شویم. نظریه سرمایه معنوی دریچه‌ای به این دنیای تازه می‌گشاید.

بخشی از مقدمه دکتر محسن رنانی

با عنایت به مرجع بودن بعضی از گروه‌های جامعه همانند اساتید، معلمان، مدیران و خصوصاً پزشکان و نقش مغفول مانده این گروه عظیم در توسعه جامع کشور و ضرورت نگاه معناگرایانه در این راستا، آشنایی با هوش و سرمایه معنوی و نحوه ارتقاء آن در این‌گونه اقشار اهمیت بسزایی خواهد داشت.

بخشی از مقدمه دکتر علی اعتصام‌پور